

РЕШЕНИЕ

№ 2028

гр. София, 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **7463** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК вр.чл.29, ал.6 от Закон за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към държавна сигурност и разузнавателните служби на българската народна армия (ЗДОПБГДСРСБНА).

Образувано е по жалба на С. Г. М. срещу Решение №2-2137/19.07.2012г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (КРДОПБГДСРСБНА), накратко Комисията, с което е установена и обявена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Релевира доводи за материална незаконосъобразност и допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на оспорения административен акт.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата на заявените в същата основания и депозира писмени бележки.

Ответникът се представлява от юрк Т., която оспорва жалбата като неоснователна.

Настоящият състав на АССГ, като се запозна със становищата на страните, с представените доказателства и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С оглед задължението на съда по чл. 168, ал.2 от АПК, съдът преценява решението за нищожно, при следните съображения:

Няма спор и се установява от данните по делото, че с предходно решение № 152/20.07.2010 г. на КРДОПБГДСРСБНА е установена и обявена принадлежност към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА на жалбоподателя. В решението са посочени трите имена, дата на раждане и място на раждане на М. имената на вербувалия го и ръководилия го служител – о.р. структурата, в която е осъществявано сътрудничеството – ДС, управление III-III-I; качеството, в което е осъществявано сътрудничеството – секретен сътрудник – съдържател на явочна квартира; псевдоним – Т.; документи, въз основа на които е установена принадлежността към органите по чл. 1; публичната длъжност, която е заемал – заместник-директор от 04.03.2009 г.

Не се спори още, че срещу това решение е подадена жалба и е образувано административно дело № 5962/2010г. по описа на АССГ, по което е постановено Решение № 3787/28.07.2011г., с което Решението на Комисията е отменено. Същото е потвърдено с Решение на ВАС, постановено по административно дело №12793/2011г. по описа на ВАС, Трето отделение с Решение №13865/06.11.2012г., на ВАС по горепосоченото административно дело е окончателно.

Съгласно чл. 177, ал.2 от АПК, актове и действия на администрацията, издадени и извършени в противоречие с влязло в сила съдебно решение са нищожни.

Няма спор, че оспореното в настоящото производство Решение е с абсолютно идентично съдържание като вече отмененото, със същия предмет и между същите страни. Това е достатъчно основание последното да бъде обявено за нищожно, но за пълнота следва да бъде отчетено и следното:

В хода на предходното съдебно оспорване на Решение №152/20.07.2010г. на Комисията са приобщени идентични доказателства, като именно на същите се е позовал органът.

Като доказателства в производството пред настоящата инстанция са приобщени и документите, въз основа на които е установена принадлежността на жалбоподателя към органите по чл. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, а именно: копие от регистрационен дневник; картон обр. 6; писмо вх. № 1487/20.03.1990 г. за изключване от оперативния отчет на Я/К „Т.” и унищожаване на личното дело с протокол рег. №135/09.03.1990 г. Именно на същите документи се е позовал органът в отмененото Решение от 2010г., с което е обявил принадлежността на лицето.

В мотивите на съдебното решение са изложени подробни съображения относно възприетото опровергаване на доказателствената им сила, което е една от предпоставките за отмяна на акта.

В този смисъл, съдът намира, че новоиздаденият акт противоречи на съдебното решение, което обуславя неговата нищожност.

Съдът приема, че сила на пресъдено нещо между страните има диспозитива на решението, а не и мотивите, но настоящото разпоредбата на чл. 177, ал.2 от АПК задължава органа да не издава актове в противоречие със съдебно решение, като не визира само диспозитива на последното. Касае се за специална административнопроцесуална разпоредба, която задължава органът да зачита и мотивите, и диспозитива на решенията на съда.

В този смисъл, органът не разполага с материалноправна компетентност да се произнася по въпрос, по който съдът е взел становище, по различен начин и в противоречие със същото, както е сторено в процесния случай. Видът на производството по издаване на акта е ирелевантен, тъй като по същество и като краен резултат е преразгледана извършена съдебна преценка на определени факти и

обстоятелства и е постановен противоположен на съдебно установения правен резултат.

Последното е достатъчно за уважаване на жалбата и прогласяване на акта за нищожен. Воден от горното и на основание чл. 168, ал.2 във връзка с чл. 177, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА нищожността на Решение №2-2137/19.07.2022г. на Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на българските граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия (КРДОПБГДСРСБНА), накратко Комисията, с което е установена и обявена принадлежността на С. Г. М.. към органите по чл.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: